

Mál nr. 293/2013**M
og
váttryggingafélagið X v/ kaskótryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um hvort bílvelta verði rakin til stórkostlegs gáleysis vegna ölvunar.****Gögn.**

150. Málskot, móttakið 28.8.2013, ásamt fylgigögnum.

151. Bréf X, dags 13.9.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Laust eftir kl. 10 að morgni sunnudagsins 1.7.2012 var lögreglunni á Ísafirði tilkynnt að bifreiðin A hefði oltið á Hrafnseyrarheiði Dýrafjarðarmegin. Kvað tilkynnandi að karlmaður hefði komið að heimili hans og óskað eftir aðstoð vegna bílveltu, en tekið sérstaklega fram að ekki mætti hafa samband við lögreglu eða björgunarsveitir vegna málsins. Hafi maðurinn verið undarlegan í háttum, eins og hann væri undir áhrifum áfengis eða vímuefna, er hann kom á heimili hans til að leita aðstoðar. Er lögregla kom á vettvang mátti af skriðförum sjá að A hafði verið ekið í átt til Dýrafjarðar frá Arnarfirði. Á vettvangi gáfu erlendir ferðamenn sig á tal við lögreglu og vildu tilkynna um einkennilega hegðun hjá karlmanni á þjóðveginum við Hrafnseyri. Væri maðurinn greinilega að stöðva för ökumanna til að fá far.

Við Hrafnseyri náði lögregla tali af M, eiganda A. M var sjáanlega ölvaður, augu vot, reikull í spori og megnan áfengisþef lagði frá vitum hans. Hann virtist einnig illa áttaður. M hafði í fórum sínum poka með þremur áfengum bjórum. Kvaðst M hafa verið að drekka áfengi síðustu tíma. Hann hafi gengið frá Flókalundi að Hrafnseyri í leit að A. Kvöldið áður hefði hann verið í Flókalundi þar sem erlendir ferðamaður, sem hreifst mjög af A, hafi fengið að prófa hana. Hann hafi hins vegar ekið á brott og ekki sést aftur. Kvaðst M ekki kannast við að hafa verið í A er hún valt. Kl. 13:27 fyrrgreindan dag gaf M þvagsýni vegna fíkniefnaneyslu er sýndi jákvætt neyslu kannabis. Kvaðst M hafa reykt „nokkrar jónur“ nokkrum dögum fyrr. Kl. 13:40 gaf M öndunarsýni m.t.t. áfengisneyslu sem sýndi 0,43 mg/l.

Daginn eftir gaf M skýrslu að nýju hjá lögreglu og vildi breyta framburði sínum. Kvaðst hann viðurkenna að hafa ekið bifreiðinni í umrætt sinn. Hann hafi komið í Flókalund um kl. 23 á laugardagskvöldinu, farið þá í heitan pott og síðan tjaldað. Á meðan hafi hann drukkið þrjá áfenga bjóra. Hann hafi svo vaknað um kl 7 á sunnudagsmorgninum og ákveðið að aka um svæðið. Hann muni vel eftir ökuferðinni. Hann hafi verið að aka niður af Hrafnseyrarheiðinni á um 60 km hraða á klst. er hann hafi misst stjórn á A. Hann hafi náð að aka A út af veginum að ofanverðu upp í hlíðina þar sem A hafi farið eina veltu. M kvaðst ekki hafa drukkið áfengi fyrir aksturinn né hafa fundið til áfengisáhrifa meðan á akstri stóð. Eftir óhappið hafi hann drukkið þrjá til fjóra áfenga bjóra sem hann hafði meðferðis. Er hann kom á heimili tilkynnanda, sem áður getur, hafi hann óskað eftir að hringt yrði í hjálp.

M hefur krafist bóta úr kaskótryggingu A hjá X. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 2. mgr. 27. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 getur félag losnað úr ábyrgð í heild eða að hluta ef váttryggður veldur váttryggingaratburði með háttsemi sem telja verður stórkostlegt gáleysi. Við mat á ábyrgð félagsins skal líta til sakar váttryggðs, hvernig váttryggingaratburð bar að, hvort váttryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti.

M hefur viðurkennt að hafa drukkið þrjá áfenga bjóra um og eftir kl. 23 kvöldinu áður en váttryggingaratburðurinn varð, er hann fór í heitan pott og tjaldaði í Flókalundi. M hefur viðurkennt að hafa ekið A þegar hún valt út af veginum, en neitar að hafa þá verið undir áhrifum áfengis. Engu að síður var hann sjáanlega ölvaður þegar lögregla hafði afskipti af honum fáeinum klukkustundum eftir atvikið. Samkvæmt öndunarsýni sem tekið var tjónsdaginn kl. 13:27 var magn áfengis í sýninu í þeim mæli að hann gat ekki stjórnað ökutæki örugglega, sbr. 2. mgr. 45. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 með síðari breytingum. M hvarf af vettvangi án þess að kalla til lögreglu eða björgunarlið. Ekki eru efni til að draga í efa framburð þess er tilkynnti atburðinn til lögreglu að M hafi tekið fram að ekki skyldi haft samband við lögreglu eða björgunarlið. Þá varð M tvísaga um það hvernig óhappið bar að höndum og vildi í fyrstu ekki kannast við að hafa ekið A þá. Þegar til alls þessa er litið verður að telja að svo yfirgnæfandi líkur hafi verið fyrir því að M hafi verið drukkin þegar hann ók A í umrætt sinn að slá megi föstu að svo hafi verið nema honum takist að sanna hið gagnstæða. Sú sönnun hefur ekki tekist. Því verður óhappið rakið til þess að M hafi ekið A undir áhrifum áfengis. Með því sýndi hann háttsemi sem verður metin honum til stórkostlegs gáleysis. Þegar atvik eru virt í heild verður að telja að háttsemi M hafi í för með sér að X sé laust úr ábyrgð vegna þess tjóns sem varð á A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu A, hjá X.

Reykjavík, 1. október 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.